

STÄMMNING

Nr 4 2015

Vice ordföranden har ordet

December månad har precis startat med lite snö som tillsammans med julstjärnor och adventsljusstakar i alla former o färger lyser upp tillvaron och får mörkret att ge vika. Detta behövs eftersom världen och tillvaron är allt annat än ljus dessa dagar. Något som också lyser upp tillvaron är tanken på alla trevliga stämmor, kurser och andra musikaliska möten vi haft i länet under året och de som ska komma innan året är slut. Ett av dessa möten lyser särskilt starkt och det är mångfaldskonserter i Nikolaikyrkan i november där nätverket Örebro folkmusiker för mångfald arrangerade en konsert vars syfte var att samla in pengar åt människor på flykt. Jag kunde själv inte närvara men har hört av de som var där att det var en fantastisk kväll.

December är ju annars en hektisk månad med julbord, julkonserter, julstress och kommers så det gäller att luta sig tillbaka och fundera vad man vill uppleva. Jag kom på sent (som vanligt) att Jul i Folkton vill jag uppleva igen. Återstår bara att hålla tummen för att det finns biljetter kvar!

Skulle det vara så illa att konserthuset är utsålt då ser jag fram emot Folk at Heart den 8-9 januari. Jag minns med glädje alla fantastiska musikaliska möten förra året. Ett av dessa i ett hotellrum, där två fioler skapade magi, vi satt nästan i knät på musikerna och det var som att jag själv var delaktig

i själva skapandet. Vi andades i samma takt och musiken berörde, gick på djupet och var så där – alldeles underbar! Jag levde länge på den upplevelsen, tyckte att när jag själv tog upp fiolen senare hade samma energi och glädje som den jag upplevt.

Musik bidrar ju som bekant till välbefinnande och har en livskvalitetshöjande effekt, därför hoppas jag att ni musicerar er ända in i kaklet på 2015 och att vi ses på Folk at Heart i början av 2016 så vi kan fortsätta med friskvården även nästa år. Jag kan inte tänka mig en bättre start på spelåret.

Till sist vill jag önska er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt spelår och må stråkar, bälgr, röster och blåsljud även 2016!

Birgitta Linder

Styrelsen för Örebro Läns Folkmusikförbund

Ordförande Gunnel T Sandberg t.sandberg.gunnel@telia.com
Sekreterare Karin Gustavsson karinmaria.gustavsson@telia.com
Kassör Jan-Anders Andersson jananderses@telia.com
Ledamot Anna Hesselbom anna.s.hesselbom@gmail.com
Ledamot Alf Ekblad alf.ekblad@hotmail.com
Ledamot Erik Zaunschirm erik.zaunschirm@telia.com

Stämning nr 4 2015

Medlemstidning för Örebro Läns Folkmusikförbund
ärgång 29

Ansvarig utgivare & redaktör

Andreas Svensson

Redaktion

Karin Gustavsson

Layout

Olof Hällqvist

Tryck

Tetab Tryckeri AB

Nästa nummer

utkommer i mars

Kontakt för god Stämning

Telefon: 0768-93 43 38

E-post: homosociologicus@hotmail.com

Medverkande i tidningen ansvarar var för sig för sina artiklar.

Folkmusikaliskt relevanta annonser införs gratis!

Äldre Stämningar finns på www.olfm.se

Framsida: Bild: Andreas Srensson

Ljuv musik uppstår

När spelman och dansare möts – då uppstår en riktigt ljuv musik

Spelmän och dansare

i Lag och i Gillen felar och filar ofta på olika håll. Vi spelar våra låtar och vi dansar våra danser. Vi arrangerar spelet, vi tränar turer och vi förfinar olika detaljer. Då och då gör vi upp om en date så att vi väl förberedda kan träffas tillsammans en stund. Då - när spelman och dansare möts – då uppstår en riktigt ljuv musik.

Kvällens date

Nu är det en mörk måndagskväll i början av december. I Nora har man städat upp efter helgens Julmarknad och staden runt det upplysta torget med kyrkan och hotellet vilar full av frid men tom på folk. Kanske är det stormen Helga som gjort rent hus. Ute i dunklet bortom några kvarter med riktigt gamla trähus verkar det ändå vara lite liv och rörelse. Jo minsann, folk är på väg till Tullbackagården.

Just där och just ikväll ska Gyttorps Folkdansgille ha sin terminsavslutning och Bärgslaget ska stå för musiken. Det luktar glögg i entrén och efter en stund är dansen i full gång. Det blir snoa, vals, polka, schottis och hambo. Inger leder sina dansare och Gunnel leder sina spelmän. När det inte fungerar riktigt som det var tänkt så tar man helt enkelt om det en gång till. Kanske blir det ett annat tempo som passar bättre just ikväll eller kanske är det någon annan detalj som fixas till. För dansgillet är det fortfarande utläring om än för sista gången före jul medan Bärgslaget

kollar hur låtval och spelsätt fungerar i sitt sammanhang.

Efter dryga tioalet låtar/danser är det dags att ta fram de tillfälligtvis undanställda borden igen för lite fika och prat. Glada och mycket varma efter dans och spel samtalas man om den annalkande julen, kvällens övningar och kanske familjen hemma eller om den vår och sommar som väl ska komma igen.

Fruktbart samarbete

Som eftersnack pratar vi några stycken om varför det är så kul för dansarna med "levande musik" och för musikerna att få "spela till dans". Runt bordet sitter Inger E och Bo G från Gillen och

Gunnel S och Erik Z från Laget. Inger säger att det blir mera liv i den levande musiken och att det ger så mycket mer än att dansa till t.ex. CD-musik. Bo menar att levande musik i viss mån kan anpassa sig till hur dansarna ser ut på golvet och att det t.ex. går att sänka tempot lite om dansarna knappt hinner med. Det finns möjlighet att justera och få ihop det hela så att det funkar. Det är helt enkelt riktigt kul med levande musik. Gunnel passar tillbaka med att det för musikerna ju är väldigt roligt att spela till folk som dansar - att se att musiken funkar till dans. Erik, som är lite ny i dessa sammanhang, uttrycker sin beundran över all kunskap och erfarenhet som finns inlindad i den enkla och generösa attityden hos alla.

"Man ser på er att ni är glada när ni spelar", säger Inger. Detta gäller också dem som dansar även om koncentrationen både på scen och dansgolv ibland skymmer sikten av ren och skär spel- och dansglädje. Runt

bordet är vi alla överens om vi ser ännu lite gladare ut än vi brukar göra under en vanlig rep.kväll och att vi under kvällens möte inspirerat varandra i våra olika roller. Ett roligt samarbete som befruktar varandras respektive verksamheter alltså.

Text & bild: Erik Zaunschirm

P.S. För femte året i rad håller Folkdansringen och Folkmusikförbundet sina årsmöten på samma gång i samma hus. Då – den 12e mars i Olaus Petri församlingshem - är det upplagt för en hel del gemensamma aktiviteter. D.S.

Olof Ericsson

länets nyaste riksspelman

Olof Ericsson från Örebro lyckades i somras övertyga Zornjuryn om att han var värd titeln riksspelman. Här berättar Olof om sitt musikaliska liv!

Vilken är din musikaliska bakgrund?

”Jag började spela fiol som 8-åring. Från början fanns en tanke att nyckelharpa så småningom skulle bli huvudinstrument. Istället blev det fiol med en hel del kör som extra musikalisk kost under några år. Även om kärleken till folkmusiken alltid funnits med så tog intresset för den klassiska musiken så småningom över alltmer och folkmusiken låg mer eller mindre för fåfot under många år.”

”Efter studier på Musikhögskolan i Stockholm fick jag jobb i nuvarande Svenska Kammarorkestern 1990 och

har sedan dess bott i Örebro. Vid sidan av Kammarorkestern spelar jag mycket barockfiol och är en av initiativtagarna till Örebro Barock. Sedan början av år 2000 har jag varit dirigent och ledare för Örebro Kammarstråkar, ett uppdrag jag lämnar efter den turné som vi gör med Christy O'Leary med "Irish Christmas" nu i december. En riktig humörhöjare för mig - till konserten har jag skrivit samtliga arrangemang och även ett par egna låtar för stråkorkester. Att skriva ännu mer eget är något jag hoppas kunna göra mer framöver.”

Intresset för folkmusik har nog delvis sina rötter i föräldrarnas folkdansande och den folkmusik jag lyssnade på som liten. Men det var först 2004 som jag bestämde att folkmusiken skulle ta större plats i mitt liv. Jag började gå på Felan och åkte till mina första spelmansstämmor på många år. Längtan efter folkmusiken hade växt sig allt starkare. Jag lärde känna många Närke-spelmän och -kvinnor, spelade en period i Örebro Spelmanslag, men har på senare tid framför allt spelat mycket med Anna Hesselbom - vi spelar mycket Närkemusik i duon A och O - och Christy O'Leary. Några folkmusikaliska förebilder är Väsen, Mats Berglund och Pehr Falkenström.

Hur kom det sig att du började intressera dig för Zornmärkesuppspelningen?

”Zornmärkesuppspelningen har väl funnits med i tanken i några år som en morot för att utvecklas vidare. Och kanske var det så för mig att när viljan att lyckas nå fram fanns där, så hjälpte det nog till att tagga upp lite mentalt och att tro mer på mig själv.”

Vilka låtar spelade du upp med och varför valde du just dem?

”Jag valde att spela upp med Närkelåtar, och då ville jag gärna ha med någon Johan Andersson- och någon Rulin-låt. Jag spelade en variant av "Vårvindar friska" (en polska Sv. L 28a), en polska efter Blinda-Pelle (Sv. L 61) och en polska efter Kalle vid Åa (Sv. L 198). Juryn ville sedan höra en låt till - det fick bli en till Per Erik Ohlsson, en vals (Sv. L 193).”

”Det var väldigt kul - och nästan lite överkligt att läsa mitt namn över nya riksspelmän. Juryns motivring var: "för skickligt och klangfullt spel av låtar från Närke”.

Vad hoppas och tror du det kommer betyda för dig att du har blivit riksspelman?

”Att bli riksspelman uppmuntrar mig att fortsätta att fördjupa mig i Närkelåtar, men kanske kan det också underlätta för kommande projekt i gränslandet mellan folkmusik (såväl Närke, irländskt som från andra länder) och klassisk musik såväl som rena folkmusikkonserter.”

Örebro Läns Folkmusikförbund gratulerar Olof till utmärkelsen!

Textintervju: Karin Gustavsson

Gläd dig åt julen

Söndagen den 6 december framträdde en ny trio i ett försöksprojekt i lilla och gamla Ödeby kyrka i norra Glanshammar. Temat och namnet på föreställningen var "Gläd dig åt julen" och innehöll stämningsfull textläsning, nyskrivna melodier varvat med åldriga koraler och psalmsång, teatraliska inslag och en vit duva. Verserna i Nu tändas tusen juleljus utgjorde den röda tråden i textläsningen. Föreställningen signerad Karin Nordberg och Andreas Svensson framfördes tillsammans med Héléne Nevers som spelade blockflöjt och läste inlevelsefullt texter som författats av Åsa Pitkänen, Askersund, Ida Knyte, Uppsala, samt Andreas Svensson, Glanshammar.

Text & bild: Andreas Svensson

Den Svenska Säckpipans Samspelsmöjligheter

Anders Norudde har beviljats projektpengar från Statens Musikverk. Sammanfattning av projektet: "Projektet vill ge svensk säckpipetradition en livsinjektion. Vi vill levandegöra det traditionella samspelet mellan säckpipa och fiol, göra ny musik och hitta beröringspunkterna med andra kulturer." Norudde beviljades 180 000 kronor. Drygt 10,5 miljoner kronor fördelades till 41 projekt. 276 ansökningar inkom.

Örebro folkmusiker för mångfald

Den 28 oktober kl 20.00 var Sankt Nicolai kyrka i Örebro fylld till bredden. Det var dags för konsert. I kulisserna fanns 20 musiker och dansare ur nätverket Örebro folkmusiker för mångfald.

ÖREBRO. Syftet med konserten var, i första hand, att samla in pengar till Röda korset och deras arbete för människor på flykt men också att tydligt visa att folkmusiken är allas.

Folkmusiken är inte ett musealt fenomen. Örebro folkmusiker för mångfald vill att folkmusiken ska vara en levande tradition som följer tiden och är öppen för influenser från olika håll. Öppenhet krävs för att göra musiken till en levande kultur som tillhör alla. Detta vill vi också ska smitta av sig på resten av samhället.

Konserten blev mycket uppskattad. Musik framfördes av olika grupper från olika platser i kyrkan. Publiken bjöds

på tango av GPS, klezmermusik av Carte Blanche, musik på arabisk luta av Moaz Bahtiti. Den svenska folkmusiken förmedlades av Kringel, Frötorp Fria, Karin och Jörgen, A&O, Andreas Jacobsson, Simon Nyberg och Joanna Lysén, till dessa nummer dansade Lena Linder och Linda Johnson. Kvällen föräddades också med två inslag av Maria Johansson och Sebastian Dubé. Mellan musiken berättades historier om människor som flytt till Sverige. Detta blev en stark röd tråd genom kvällen, som grep tag och uppmanade till eftertanke.

Allt detta gjorde vi tillsammans: musiker, dansare, uppläsare och publik. Det är en fantastisk känsla att tillsammans mobilisera och göra något som är nödvändigt. Att tillsammans dra i ett projekt där var och en bidrar med det var och en kan, där det finns en stark gemensam vilja att nå ett gemensamt mål, det är hoppfullt och energigivande.

Hur mycket pengar fick vi in i samband med konserten? Jo, otroliga 36 686 kr! Nu fortsätter nätverket sitt arbete med att verka för ett varmare Sverige där alla ska känna sig hemma. Vill du komma i kontakt med oss, gå in på vår facebook sida www.facebook.com/orebrofolkmusikerformangfald

Text: Ingrid Ekman

Bild: Andreas Svensson

Nichelle Johansson erövrade diplom

Nichelle Johansson, Stora Mellösa, spelade upp för Zornjuryn i Korro i årets uppspelningar. Några snabba frågor till Nichelle.

Berätta om ditt förhållande till folkmusik. T.ex. vad för slags folkmusik är intressant för dig och varför.

”Den som fick mig intresserad av folkmusik från första början var min syster Sheshti Johansson, och vi har spelat mycket ihop. Jag har därför blivit väldigt kär i ganska så traditionellt spel, inte alltför mycket instrument eller ”rockiga” arrangemang, även fast det också är något jag kan tycka mycket om att både lyssna på och spela.”

Hur var det att spela upp inför juryn?

”Nog var det nervöst till en början, men en bit in så var det som att det släppte lite. Det var inte fullt så hemskt jag hade föreställt mig det!”

Varför väljer du att spela upp för Zornjuryn?

”Det fungerade lite som en reality check, för att få lite mer koll på var jag stod musikaliskt och få respons på mitt spel och råd för framtiden.”

Kommer du att spela upp igen, tror du?

”Jag planerar att spela upp redan nästa år, och se vad som har förändrats med mitt spel.”

Vad har du för musikaliska planer framöver nu? Något på gång?

”Jag går just nu en ettårig folkmusikkurs på Eric Sahlström-institutet i Tobo, och funderar just nu på vad jag ska göra nästa år. Lutar lite mellan ett till folkisår eller att jobba, men någon gång ska jag söka till KMH, är tanken.”

Text: Andreas Svensson

Bild: Privat

Mångfald på Folk at Heart 2016

Folk at Heart den 8-9 januari 2016 kommer innehålla formliga floder av folkliga toner i ett brett och spretigt musikaliskt Niagarafall. Hela 82 band, innehållande 250 musiker är anmälda och det är strax över bristningsgränsen.

ÖLFM deltar i eskapaderna med infobord och en öppen scen i foajén, vilken varvas med en större scen på samma plats. Sveriges Spelmäns Riksförbund hela styrelse kommer också att närvara och ansvarar tillsammans med Sala-spelmannen Josefina Paulson och Pia Qvarnström från Kulturens bildningsverksamhet för musikverksamheten i två av hotellrummen nattetid.

Folk at Heart invigs under fredagkvällen av landshövding Maria Larsson och kommer att ackompanjeras av en unik invigningstrio, där folkmusikens bredd och mångfald kommer att framträda på oväntat sätt.

Några av akterna som kommer att höras under årets första stora spelman-skalas är Anders Hägg, Duo Blåstall (Anders Norudde & Matti Norlin), Joel Bremer & Jonas Åkerlund, Olov Kennemark & Alexander Olsson, Ida Blomqvist & Simon Nyberg, Trio me umpa, Westmannafolk, Ad Hoc-orkestern, Örebro spelmanslag, Jenny Demaret & Elisabet Brouillard, Aeris Trio, Kringel, Lera, Lilla Stinas Kvar-tett. Och 67 band till (!)

Publik kan köpa biljett antingen på Najz Prajz på Nygatan 27 i Örebro, eller via ticnet.se

Text & bild: Andreas Svensson

Tredje gången gillt för låtkurs i Närkes Kil

För tredje året i följd ordnade ÖLFM en låtkurs i församlingshemmet i Närkes Kil, i år med kursledarna Thomas Eriksson och Stefan Backius. Ett tjugotal spelmän deltog och som vanligt så blev det en mycket trevlig och givande kurs. Kul att lära sig nya låtar och att träffa spelmän från hela länet, det kom t o m spelmän från Sörmland.

Kursen inleddes som tidigare år med en sopplunch, det passar bra i höstmörkret och är också ett bra tillfälle för att bekanta sig med varandra innan kursen tar vid. Mätta och belåtna fick vi sedan lyssna på Thomas och Stefan som spelade upp de låtar som de tänkte lära

ut. Var och en fick sedan välja om man ville vara med i den snabba eller något långsammare gruppen, alla lär sig ju låtar olika snabbt - efter att ha testat det i tre år nu så verkar det vara ett bra sätt att dela in kursdeltagarna på.

Först övade vi in låtarna varje grupp för sig och på slutet spelade vi alla tillsammans. Nu hoppas vi och tror att denna låtkurs har blivit en tradition som har kommit för att stanna.

Thomas lärde ut: Polska e Gustaf Wallin, nr 4 i SvL Västmanland, och hamburgska e Carl Viktor Rulin, Le-rbäck (nr 139 i Närkedelen). Se noter här i Stämning på omslagets baksida. Stefan lärde ut: Kadrilj från Hällefors

och polska e Viktor Gustafsson, Hjulsjö, stora och lilla varianten. Alla låtarna finns som ljudfiler på hemsidan, under ”Arkiv, 2015”.

Text och bild: Karin Gustavsson

Zornuppspelningar 2016 i Mora

2016 års centrala Zornmärkesuppspelning hålls i Mora den 4-9 juli på Mora Folkhögskola och arrangeras i samarbete mellan Zornmärkesnämnden inom Svenska Folkdansringen och Dalarnas Spelmansförbund. Riksspelmansstämman infaller på lördagen den 9 juli. Anmälningssperioden är öppen 31 januari 2016 - 15 april 2016 via www.folkdansringen.se/zorn

Upplysningar kan man få av Zornmärkesnämndens ordförande Ulf H Svensson 070-330 01 38, zorn@folkdansringen.se

En annorlunda spelmans-stämman

Ett nyttillskott till länets spelmansstämmor fick vi vara med om i slutet av oktober när påhittiga Brita Wideberg bjöd in till stämman i Lekhyttan – en stämman som vände sig till alla åldrar och med intressanta aktiviteter utöver spelandet.

Stämman började med en folkmusikgudstjänst i Lekhyttans kapell "I stearinljuskandelabrars sken utan el och strålning," där stora och små spelmän förenades i allspel. Direkt efter gudstjänsten hade Ida Blomqvist en sång- och rytmkurs för barnen. Därefter fortsatte stämman på Hallagården. Där kunde barnen vara med på en låtkurs med Anna Hesselbom som lärare och vi vuxna kunde delta i kurs för Leo Sydborn. Därutöver fanns det en rad andra mera ovanliga inslag t.ex. Halloweenpumpor och ansiktsmålning för barnen, demonstration av gamla tvåhjulstraktorer med möjlighet för barnen att få en åktur, prova på äggoljetemperamålning och demonstration av nyckelharpsbygge m.m.

Allt detta hade lockat många till stämman, både spelmän och andra besökare. Buskspel pågick naturligtvis också hela eftermiddagen och det blev till slut så trångt i lokalerna att vi fick använda alla tänkbara utrymmen, som t.ex. klämma in oss bland garner och hantverk i caféet.

En fantastisk stämman med många deltagare och hög mysfaktor. Väldigt fint att det fanns så mycket för barnen att delta i.

Tack fina Brita för att du ordnade detta! Vi ser fram emot vårens spelträffar på Hallagården!

Gunnel Sandberg

Bo Ekeborg, Sven Eriksson, Lalla Rauséus och Rita Lundström buskspelar i hantverkssaffären.

KALLELSE

Folkdansringen i Örebro län och Örebro läns Folkmusikförbund kallar till årsmöten den 12 mars 2016, Olaus Petri församlingshem, Sofiagatan 2, Örebro.

Program

- 14.00 Samling
- 14.15 Konsert med Olof Eriksson, nybliven riksspelman
- 14.45 Fika
- 15.15 Årsmöten
- 16.45 Dans till allspel
- 17.45 Dansuppvisning av Kulturella Föreningen
- 18.00 Middag därefter fortsatt dans till spelmansmusik och buskspel med avbrott för tårtkalas
- 21.00 ca Avslutning

Allspelslåtar

- Schottis från Högfors
- Vals efter Prästfalls-Kalle
- Karis Pers polska
- Polkett efter P.E. Olsson
- Snavlunda brudmarsch
- Schottis från Idre efter Storbo-Jöns
- Glanshammarsvalsen

Sista anmälningsdag 27 februari 2016

Anmälan till Ullacarin Haraldsson, tel 0583-162023 eller 070-6508071

E-post: ullacarin.haraldsson@telia.com

Anmälan till middagen är bindande. Anmäl även ev specialkost.

Avgiften 170:-/person betalas på plats eller till Kulturella Föreningens PG 144308-4

VÄLKOMNA!

Folkdansringen i Örebro län Kulturella Föreningen Örebro läns Folkmusikförbund

Spelmanshaiku och spelmanslimerickar i juletid

Det är mycket ont om dikter i Stämning, noterar den inbitne och notoriske Stämningläsaren. Det tänkte vi råda bot på i det här numret. Vi går direkt på de hårdkokta varianterna – haikudiktning och limerickar.

I det gamla Japan fanns ett socialt nöje som praktiserades flitigt – renga. Det var så kallade dikter som hade gemensamma egenskaper och författades av många olika diktare vid samma tillfälle. Var och en som bidrog med en rad anknöt till den föregående. Inledande strofen angav fokus för resten av dikten. Vanligast var att det fanns ett årstidstema och anknytning lokalt, och upprepningar på temat var vanligt. Den här modellen gjorde att dikten kunde hänga ihop och uppfattas som en enhet trots att det var flera författare inblandade.

Den här diktkonsten utvecklades åt olika håll och nu frågar sig den spelmansintresserade läsaren – "vad har allt det här överhuvudtaget med folkmusik från Närke och Västmanland att göra?!"

Svaret är givetvis...ingenting! Men i ett försök, så här inpå juliga färvioler, stråk av analkande skinkmackor och annat spännande, att skapa lite glädje på okonventionellt sätt, så har undertecknad dristat sig att författa några spelmanshaikudikter.

Hur gör man

Det finns lite regelverk att förhålla sig till om man ska vara renlärig haikuförfattare – enligt västerländsk modell. Oavsett vilket språk eller sammanhang haikun skrivs på, så finns några allmänna förhållningsregler. Haikun är inte sentimental. Den för samman betraktelser kring livet med betraktelser kring naturen. Inga upprepningar. Fåordig. Ska inte innehålla alltför starka adjektiv och inte heller personliga pronomina (t.ex. han, hon, vi). Haikun ska också eftersträva att stimulera läsarens associationsförmåga och formen är underordnad det poetiska.

Västerländsk haiku

1. Kan bestå av 5-7-5 stavelser på tre rader, men kan även vara fri från stavelseräkning. Helst uppdelad på helst tre rader.
2. Bör innehålla ett årstidangivande uttryck.
3. Bör också vara indelad i två hälfter för att förstärka överraskningseffekten.

Här kommer tre olika försök!...med något humoristisk, lättsam touch.

Ute tjuter vinden hemskt

Hunden ylar i köket

Jag tror fiolen har tröttnat

Liten jultomte sjunger

Släden kantrar nu

Tomten slutar sjunga

Julkorven väntar

God Stämning i juletid

Och en kall snaps till

Limerick

Och nu när vi ändå har så trevligt, så fortsätter vi med en annan, och kanske för en del, mer känd diktform – limericken! Denna skämtsamma diktform ska ha en ekvok anklang eller en oväntad lustig knorr på slutet. Ofta finns en geografisk anknytning i översta raden. Fem rader där de två första och den sista rimmar, rad tre och fyra som också har färre stavelser än övriga rader rimmar för sig.

Snön lyser vit på baken

Endast harpan e vaken

Ligger o jäser still

Hoppas på några toner till

Utan musik känner jag mej naken

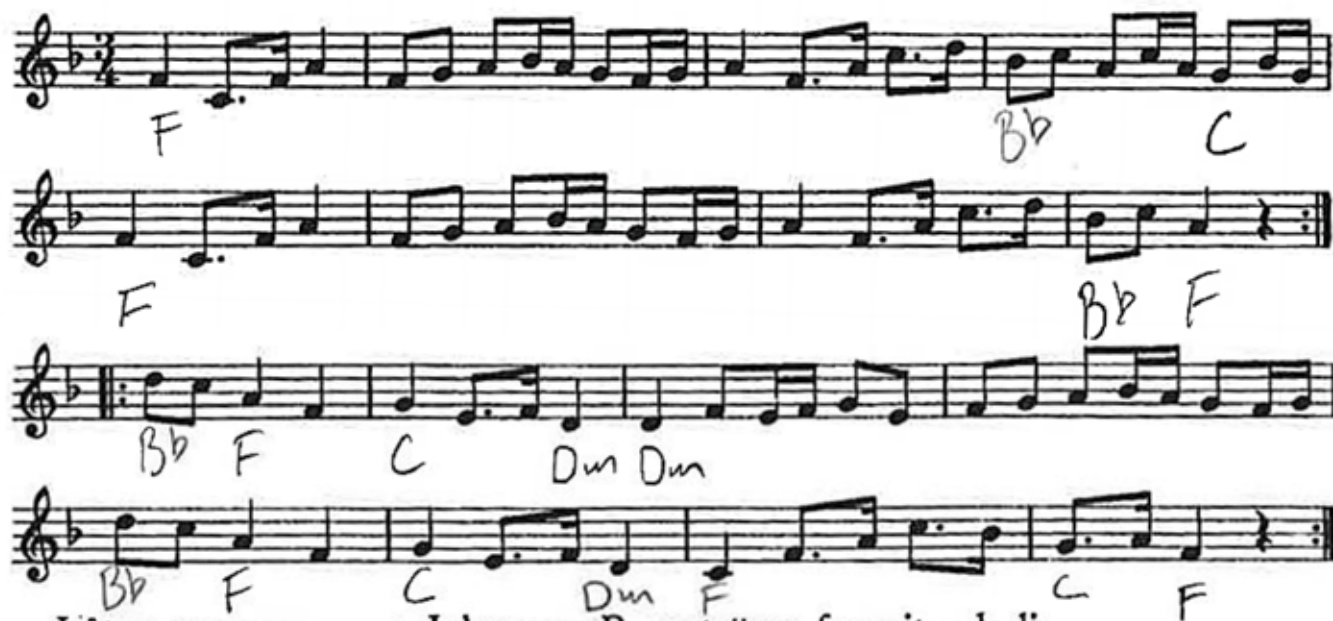
Så! Med dessa folkbildande stycken och exempel, så är fältet nu helt fritt att rimma på hemma i stugorna. Använd tiden mellan jul och nyår att rimma på spelmanstema och skicka till redaktören, så lovar undertecknad att dessa kommer att publiceras i nästa nummer av Stämning. Dock – om det blir alltför vågade limerickar, kanske censurbyrå måste kontaktas före publicering!

Lycka till!

Text: Andreas Svensson

Bild: Olof Hällqvist

139. *P O L S K A*

Låten uppgavs vara Johannes Bergströms favoritmelodi.

4

Gustaf Wallin

4. *P O L S K A*

Hambo

GOD JUL!

